

Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul! (Ioan 13, 34)

PUBLICAȚIE EDITATĂ ȘI DISTRIBUITĂ GRATUIT DE PAROHIA „SF. ARH. MIHAIL ȘI GAVRIIL” - POIENIȚA, COM. VÂNĂTORI, JUD. IAȘI, PROTOPOPIATUL PAȘCANI

Duminica a 21-a după Rusalii
(Pilda Semănătorului)

Preot Iacob Ciprian

Creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, omul a fost dintru început în dialog personal cu Creatorul Său, prin cuvânt. După căderea în păcatul neascultării și izgonirea din Rai, voia lui Dumnezeu i-a fost transmisă omului prin **proorocii și dreptii Vechiului Testament**. Aceștia, insuflați de Duhul Sfânt, au predicat cuvântul lui Dumnezeu, au vestit voia Sa și au pregătit poporul spre a-L primi „la plinirea vremii” (**Galateni 4.4**) pe Răscumpărător. Despre acest adevăr vorbește Sfântul Pavel: „După ce Dumnezeu odinioară, în multe locuri și în multe chipuri a vorbit părinților noștri prin prooroci, în zilele din urmă ne-a vorbit nouă prin Fiul, care este chipul slavei Sale...” (**Evrei 1, 1-3**)

În transmiterea mesajului evanghelic, Hristos a întâmpinat reticență mai ales din partea fariseilor și cărturarilor, care se îndepărtaseră de rolul rânduit lor în conducerea poporului. Pe aceștia îi mustră zicând: „Se împlinește cu dânsii proorocia lui Isaia care zice: «Cu auzul veți auzi, dar nu veți pricepe și cu ochii veți privi, dar nu veți vedea. Căci s-a început inima poporului acestuia; urechile lor le-au asurzit și ochii lor și i-au închis, că să nu vadă cu ochii, și să nu audă cu urechile, și să nu priceapă cu inima, ca să nu se întoarcă și să-i vindec.»” (**Matei 13, 14-15**)

Pentru a sensibiliza inimile învârtosite ale opozanților și spre a întări pe cei ce Îl prețuiau deja, Hristos a rostit și tâlcuit **pilda Semănătorului**, în care vorbește despre un semănător care își aruncă semințele peste tot pământul deținut, format din patru tipuri de soluri: bătătorit lângă drum, pietros, cu spini și mănoș. Deși cu aceeași pricepere și dragoste a aruncat semințele, recolta a fost în funcție de condițiile întâlnite în fiecare dintre cele patru soluri.

Semănătorul este Hristos, semințele sunt preceptele Evangheliei, iar cele patru tipuri de sol, patru tipologii de oameni care deși au auzit cuvântul nu au adus roadă la fel. Evanghelia a fost propovăduită tuturor, însă diferența a fost făcută de cum a primit ascultătorul cuvântul mântuitor și cum a lucrat în inima lui, înrădăcinat sau nu de credință, încălzit sau nu de dragoste, udat sau nu de lacrimile pocăinței, bogat sau nu la vremea secerișului.

După ce Domnul a tâlcuit pilda aceasta, a strigat: „**Cine are urechi de auzit să audă!**”. Să fim receptivi la cuvintele acestea și să ne străduim să nu fim nici drum, nici piatră, nici spini, ci pământ roditor al Cuvântului lui Dumnezeu, spre slava Preasfintei Treimi și a noastră mântuire. Amin!

Îndreptați-vă inimile spre primirea Evangheliei și nu va fi înecată mintea voastră de multa grijă a lumii! Pentru trebuință să alergăm și nu pentru desfătare!

SFÂNTUL EFREM SIRUL

Minuni

Sfânta Parascheva salvează de la boală și de la moarte două fetițe

PREASFINȚITUL MACARIE

Episcop al românilor ortodocși din Europa de Nord | Doxologia.ro

În urmă cu nouă ani, fiind la începutul slujirii mele arhieresti, m-am alăturat și eu pelerinilor de sărbătoarea Cuvioasei Parascheva, fiind însoțit de unul dintre ucenici. În ajunul prăznurii, lângă racla Sfintei Cuvioase, ucenicul meu a primit cu mare bucurie vestea nașterii primului său copilăș. Nu se așteptau ca primul copilăș, o fetiță, să se nască chiar în ajun de sărbătoarea Sfintei Parascheva. Cu multă bucurie m-a îmbrățișat aducându-mi vestea cea bună a nașterii primului lor copilăș. După câteva ore, a venit foarte abătut, atât de abătut încât n-a putut să mai spună niciun cuvânt. M-a îmbrățișat iarăși și a început să plângă cu suspine. Mi-am dat seama că fetița era în primejdie. Am întrebat și mi-a răspuns că da. Medicii erau neîncredători fiind convinși că fetița nu va supraviețui fiindcă i-au depistat o boală foarte gravă. Am trimis de urgență un preot să o boteze și i-am spus: *Fiule, haide să nu deznădăjduim, să ne punem toată nădejdea în Domnul, fiind lângă Domnul, în biserica Lui și mai cu seamă în această ambianță duhovnicească. La această mare sărbătoare, să îngenunchem împreună lângă racla Cuvioasei și să-i cerem ajutorul.* El și-a luat un legământ atunci: fetița va purta numele Cuvioasei Parascheva. Și i-am spus: dacă fetița va purta numele Cuvioasei, ea va mijloci stăruitor înaintea Domnului și fetița va supraviețui. *Ceea ce este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu* (Luca 18, 27).

Și, într-adevăr, fetița a supraviețuit. Acum are 9 anișori și aduce laudă neîncetată Cuvioasei, Binefăcătoarei ei, careia îi poartă numele și îi urmează viața.

Iar anul trecut s-a întâmplat să fiu tot lângă racla Sfintei Cuvioase în ajun de sărbătoarea ei. Mi-a venit o veste tristă tocmai de la Stockholm. S-a născut prematur primul copilăș într-

o familie tânără, binecredincioasă, din comunitatea noastră românească din capitala Suediei. Tatăl m-a înștiințat că s-a născut prematur, însă și cu niște probleme de sănătate de așa natură încât medicii erau convinși că fetița nu va supraviețui. Am întrebat, fiind în ajun de sărbătoarea Cuvioasei Parascheva: *oare ce nume îi veți da?* Și ei au răspuns: cu siguranță numele Cuvioasei, fetița se va numi Parascheva! Desigur, a fost botezată de urgență, am înmulțit rugăciunea, însă medicii care o aveau în grijă erau tot neîncredători. M-am întors și eu de la Iași la Stockholm și am vizitat-o pe fetița la spital și vă spun că trupșorul ei era aproape în totalitate străpuns de fire și de branule, fiind conectat la aparate. Însă fetița se lupta să supraviețuiască, simțind rugăciunea noastră, fiind acum și botezată. Părinții și-au înălțat ochii spre ceruri, cerând ajutor de la Domnul prin mijlocirile Maicii Domnului și a Sfintei Cuvioase Parascheva și ale tuturor Sfinților care se roagă neîncetat pentru noi. Și a făcut Domnul și de această dată o minune prin rugăciunile Cuvioasei Parascheva. Unul dintre medicii secției a plecat pentru o săptămână zicând că atunci când se va întoarce nu va mai găsi fetița în viață. S-a întors după o săptămână și fetița era mai bine, și tot mai bine, în așa fel încât i-am completat Botezul de sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei, iar acum sărbătorește un an de viață. E frumoasă și veselă și primește Sfânta Împărtașanie în fiecare duminică și sărbătoare la Sfânta Liturghie.

Eu am fost în țară în aceste zile, participând la lucrările Sfântului Sinod și am pregătit o icoană pictată cu chipul Sfintei Parascheva, (pe care i-am oferit-o micuței), pentru a sărbători și a aduce mulțumire Preabunului Dumnezeu (...)

(continuare în pagina 2)

▼ Hramul Sfintei Cuvioase Parascheva

Durere adăugată la durere

mesajul Mitropolitului Teofan, în preajma hramului Sfintei Cuvioase Parascheva

Este o situație foarte greu de înțeles și de acceptat. Credincioșii care vin în Iași cu diferite motive – la spital, la cumpărături, la instanțele judecătorești sau la locul de muncă – dacă nu au domiciliul în Iași, nu se pot închina la Sfânta Parascheva. Părinții care sunt pentru câteva zile în vizită la copiii lor nu pot să-și împlinească dorința închinării la sfintele moaște, deși au venit la Iași și pentru aceasta. Nici studenții și elevii aflați în Iași care nu au încă viza de flotant, nu se pot apropia de Catedrala Mitropolitană.

Este pentru prima dată, cred, în istoria Moldovei, când se întâmplă așa ceva. Au fost invazii, războaie, molime de tot felul, regimuri totalitare. Sfintele moaște ale Sfintei Cuvioase Parascheva au fost dintotdeauna izvor de alinare, de vindecare și de întărire, iar oamenilor li s-a permis să se apropie de ele. Astăzi, au ajuns să fie considerate sursă de contaminare.

De șapte luni, Biserica s-a implicat cu toate forțele sale pentru ocrotirea sănătății oamenilor. Și o va face în continuare. Credincioșii au suportat restricții severe privind libertatea de manifestare a convingerilor religioase în numele luptei împotriva molimei. Totul are, însă, o limită peste care, dacă se trece, nu este bine pentru nimeni.

Îi rog pe preoții și credincioșii Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, precum și pe toți închinătorii care obișnuiau să vină în această perioadă la sfintele moaște ale Sfintei Cuvioase Parascheva

să mă ierte pentru neputința de a le facilita accesul la închinare, după rânduiala Bisericii.

Îi rog pe toți să transforme această durere în vreme de pocăință, de rugăciune și de fapte bune.

Pe preoți îi îndemn să slujească zilnic Sfânta Liturghie în această perioadă. În bisericile de parohie și mănăstiri să se săvârșească **slujba Paraclisului și Acatistului Sfintei Cuvioase Parascheva**. **Psaltirea**, mare izvor de mângâiere în vreme de încercare, să fie hrană sufletească pentru tot creștinul, mai ales în miez de noapte. Sărbătoarea Sfintei Parascheva să fie precedată și urmată de câteva zile de post, dacă se poate, ajunare până la apusul soarelui din partea celor sănătoși, precum și de multe fapte de milostenie. Totul pentru ca Dumnezeu să-și întoarcă privirea spre noi, Sfânta Parascheva să ne ierte, personalul medical să fie încurajat și apreciat cum se cuvine, oamenii să împlinească ceea ce trebuie pentru ocrotirea sănătății lor și a semenilor, iar autoritățile să aibă înțelepciunea unor decizii care să țină cont și de amploarea epidemiei, dar și de faptul că există și numeroase persoane în această țară care au credință în Dumnezeu și în puterea tămăduitoare a rugăciunii sfinților.

† TEOFAN

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Moldova trăiește în aceste zile una dintre cele mai triste perioade din istoria sa. La durerea provocată de faptul că mulți semeni de-ai noștri sunt atinși de noua epidemie se mai adaugă și decizia autorităților de a interzice celor care nu au domiciliul în Iași să pătrundă în spațiul Mitropoliei, unde se află racla cu sfintele moaște ale Sfintei Cuvioase Parascheva. Interdicția este respectată până-ntr-atât încât s-a ajuns ca în jurul Mitropoliei să fie mai mulți reprezentanți ai forțelor de ordine decât închinători. Este efectul unei măsuri discriminatorii, care încalcă numeroase prevederi legale și principii internaționale ce protejează libertatea de manifestare religioasă.

Sfânta Parascheva salvează de la boală și de la moarte două fetițe

PREASFINȚITUL MACARIE

Episcop al românilor ortodocși din Europa de Nord | Doxologia.ro

(continuare din pagina 1)

Eu am fost în țară în aceste zile, participând la lucrările Sfântului Sinod și am pregătit o icoană pictată cu chipul Sfintei Parascheva, (pe care i-am oferit-o micuței), pentru a sărbători și a aduce mulțumire Preabunului Dumnezeu pentru că ne-a dăruit-o pe Cuvioasa Parascheva, pe care noi o numim și Sfânta Vineri – deoarece Paraschevi, în limba greacă, înseamnă *vineri*. Noi românii o numim pe românește: **Sfânta Vineri**, fiind una dintre Sfintele atât de dragi nouă, românilor, și pentru faptul că moaștele sale au fost aduse în anul 1641, de evlaviosul domnitor Vasile Lupu, în cetatea Iașilor, Sfânta devenind nu doar ocrotitoarea Iașilor și a Moldovei, ci protectoarea tuturor românilor și tuturor ortodocșilor de pretutindeni. Știm aici, din diaspora, că toți ortodocșii au mare evlavie la Sfânta Cuvioasă Parascheva, și se organizează chiar de aici, din Scandinavia, pelerinaje din comunitățile românești, grecești și sârbești, la moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva de la Iași.

Mulți dintre noi, chiar și bărbați, poartă numele Sfintei Cuvioase Parascheva. S-a născut un copilăș, tot în apropierea sărbătoarei Cuvioasei, și

părinții au hotărât să-l numească Paraschiv, acest nume fiind întâlnit frecvent în onomastica românească.

Și bunica mea s-a numit Parascheva. Avea mare evlavie la Cuvioasa căreia îi purta numele. Bunica mea sau *tâna*, cum se zice la noi, *tâna* – de la bătrâna – nu știa carte, așa cum nu știau multe mame și bunici și bunice carte, din vechiul sat românesc. Nu știa carte buna mea, dar era plină de credincioșie și smerenie, fiind înaintată în cultura cea adevărată a Duhului Sfânt. Îl căuta pe Dumnezeu, pe Maica Domnului și pe toți Sfinții cu propriile sale cuvinte. V-am mai împărtășit, cu prilejul altor slujiri, rugăciunea Crucii și alte rugăciuni în versuri pe care le-am învățat în copilăria mea din satul meu natal de la poalele Munților Țibles.

Să știți că am învățat de la *tâna* Parascheva și o rugăciune închinată Sfintei Parascheva sau Sfintei Vineri. Am să vă rostesc doar un fragment din această rugăciune care este mai lungă:

*Vineri, vinerea,
Doamnă tinerea,
La inimă frumușea,
Sfântă Vineri,*

*Cădelnița lui Hristos,
Să-mi fi mie de folos!
Rogu-mă cu rugă, rugată,
Cu inima plecată,
Către Sfânta Vineri
Și Maica Preacurată,
Doamne, ajută
Și mă iartă!*

Ce frumos o numeau bătrânii, în cuvintele lor simple, pe *Sfânta Vineri*, *Doamnă tinerea*, fiindcă ea de copilă s-a închinat Mântuitorului Iisus Hristos, Mirele Bisericii. Și mai spunea că avea *inima frumușea*, fiindcă L-a primit în inima ei și L-a zăvorât acolo pentru totdeauna pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos, alăturându-se fecioarelor înțelepte ale Bisericii.

Și noi, asemenea bătrânilor din vechiul sat românesc, ar trebui să avem mai multă simplitate a inimii și să căutăm cu mai multă ardoare la fața Domnului, cerând ocrotirea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și a tuturor Sfinților.

Cu această nădejde mergem înainte, ne deschidem inima noastră, primind pe pământul cel bun și fertil, Cuvântul dumnezeiesc întru bucuria mântuirii. AMIN!